

ת"ד 9761/11/16 - מדינת ישראל נגד דני קידר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

05 ינואר 2022

ת"ד 9761-11-16 מדינת ישראל נ' קידר

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין: 1 מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1 דני קידר

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של נהיגה בקלות ראש, במהירות בלתי סבירה, גרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש ונהיגה ללא ביטוח בניגוד לסעיפים 2(2), 38(2) ו-38(3) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961, תקנות 51 ו-21(ב)2 לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 וסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.5.16 נהג הנאשם ברכבו ברשלנות, במהירות בלתי סבירה ופגע בשתי הולכות רגל שחצו את הכביש, **שלא במעבר חציה**.

כתוצאה מהתאונה ניזוק רכבו של הנאשם ושתי הולכות הרגל נחבלו חבלות של ממש:

לגב' ק' נגרמו שברים בעצמות האגן ובשוק וחבלה בריאות והיא נזקקה לניתוח. לגב' ג' נגרמה פציעה רב מערכתית - שברים מרובים חלקם מרוסקים, בעצם פוביס ימין, בעצם הכסל, בפיבולה ובטיביה ופצעים בגפיים תחתונות והיא נדרשה לעבור מספר ניתוחים.

תסקיר שרות המבחן

2. בתסקיר מיום 23.11.21 סקר שרות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם.

הנאשם בן 25 נשוי, אשתו בהריון. הנאשם בוגר 10 שנות לימוד, עזב את ספסל הלימודים כדי לסייע בפרנסת משפחתו אשר שקעה בחובות. שוחרר משירות צבאי בשל אי התאמה.

הנאשם עובד משנת 2014 בשירות הלקוחות ובהתקנות בחברה להתקנת אביזרי מיגון לרכב. נעדר הרשעות בתחום הפלילי. שרות מבחן התרשם כי אירוע התאונה היה טראומתי עבור הנאשם וכי הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, גילה אמפטיה כלפי נפגעות העבירות, הביע צער, כאב, בושה, אשמה וחרטה. שירות המבחן התרשם מנכונות הנאשם לפצות את הנפגעות בהתאם להסדר שנקבע בהליך האזרחי.

שרות מבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות הוא נמוך והתרשם כי הנאשם בוגר ואחראי המגלה תפקוד חיובי בכל תחומי חייו וכי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם משמעותי ומרתיע. שירות המבחן המליץ על צו מבחן למשך שנה, של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות לצד מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה עדכנה כי שוחחה עם נפגעת העבירה, הגב ק' אשר עדיין סובלת כאבים, מוגבלת בחיי היום יום, ועם זאת סיפרה כי לאור גילו הצעיר של הנאשם עמוק בליבה היא מרחמת עליו. ב"כ המאשימה לא הצליחה ליצור קשר עם הגב' גולובב. הוגשו התעודות הרפואיות. ב"כ המאשימה הגישה את הרישום התעבורתי של הנאשם, הפנתה לפסיקה, וטענה כי לאור חומרת הפגיעות יש הצדקה לענישה הכוללת גם רכיב של מאסר. לאור האמור עתרה לענישה בדמות מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה ארוכה בפועל, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי כספי לנפגעות.

4. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, לכך שמדובר בתאונת דרכים שהתרחשה בשעת ערב, בכביש בו המהירות המירבית המותרת היא 70 קמ"ש כאשר הולכות הרגל חצו הכביש שלא במעבר חצייה. לדבריו לנפגעות העבירה יש אשם תורם. ב"כ הנאשם ציין כי נפגעות העבירה התייצבו לדיון ההוכחות, ולדבריו ניתן היה להתרשם כי תפקודן תקין לחלוטין. לדבריו הפסיקה שהגישה המאשימה מתאימה למקרים חמורים יותר בהם הפגיעה בהולכי הרגל התרחשה במעבר חצייה. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שהנאשם חוייב בתשלום בפיצוי בסך 200,000 ₪ בהליך האזרחי. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות האישיות של הנאשם, לכך שבונה את התא המשפחתי תומך באביו החולה במחלת הסרטן ומסיע אותו לטיפול רפואיים. לדבריו, הסיכון להישנות העבירות נמוך, ועל כן ביקש לאמץ את המלצת התסקיר ולהשית על הנאשם ענישה שיקומית, וכן להטיל עליו פסילה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, אשר לשיטתו עומד על 5 חודשים.

5. הנאשם בדבריו האחרונים, הביע צער על האירוע, ציין שלא התכוון לגרום לתאונה, שהוא מקווה שנפגעות העבירה חזרו לחיים רגילים והכל בסדר איתן. הנאשם ציין שהאירוע שהתרחש ילווה אותו שנים. עוד ציין כי רישיון הנהיגה נחוץ לו גם לצורך הסעת אביו החולה לטיפולים, וכן משום שעובר להתגורר באשקלון בעוד הוריו גרים באשדוד ועבודתו היא באשדוד.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. **הערכים החברתיים שנפגעו** מהעבירות שביצע הנאשם, הם הגנה על שלום הציבור, ושלמות גופו, ובפרט שמירה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך, וכן חלוקת הנטל הכלכלי הכרוך בטיפול בנפגעי תאונות הדרכים על כלל ציבור הנהגים.

7. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית בשים לב לחומרת החבלות ולכך שלא היה כיסוי ביטוחי.

8. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות:** נתתי דעתי לכך שהתאונה אירעה בשעת חשכה, בכביש עירוני בו המהירות המירבית המותרת היא 70 קמ"ש (נתון שלא פורט בכתב האישום אך הוצג בשלב הטיעונים לעונש), נתתי דעתי לכך שהולכות הרגל חצו את הכביש שלא במעבר חצייה, נתון שיש בו משום רשלנות תורמת מצידן. נתתי דעתי לכך שמהירות הנסיעה היתה בלתי סבירה, הגם שאין אינדיקציה בכתב האישום מהי המהירות בה נסע.

אני ערה לכך שנוהלו הוכחות בתיק, במסגרתן העיד הבוחן כי מהירות הנסיעה של הנאשם היתה 106 קמ"ש. אף הוגש דוח הבוחן ת/2. עם זאת בסופו של יום לא ניתנה הכרעת דין על סמך ממצאים ראייתיים, כתב האישום לא תוקן על דרך הוספת הנתון הנ"ל, והראיות הללו לא הוצגו בפני בשלב הטיעונים לעונש ומשכך, לא אקח נתון זה בחשבון במסגרת

נסיבות ביצוע העבירה (ראו ע"פ 5841/14 מדינת ישראל נ' בדיר ארקאן).

אין אינדיקציה בעובדות כתב האישום לזמן בו היו הולכות הרגל חשופות לעיני הנהג, למרחק החציה, לזמן החציה, לשאלה אם הנאשם איחר בתגובתו. נוכח האמור, ועל בסיס הנתונים שבכתב האישום אניח לטובת הנאשם שרשלנותו לא היתה ברף הגבוה בפרט בשים לב כאמור לכך שהתאונה לא התרחשה במעבר חציה, הגם שלא ברף הנמוך בשים לב שנהג במהירות בלתי סבירה.

נתתי דעתי לחומרת הפגיעות שנפגעו הולכות הרגל, כפי שנלמדת מהתעודות הרפואיות שהוגשו. חלק מהתעודות הרפואיות שהוגשו בעניינה של הגב' ק', הן תעודות רפואיות ממועדים של 10 חודשים לאחר התאונה וניתן ללמוד מהן שגם בחלוף כמעט שנה, עדיין הנ"ל התהלכה לסירוגין עם מקל, ועוד סבלה כאבים, הגם שפחתו. לא הוגשו תעודות מעודכנות של הג' גולובב.

שתי נפגעות העבירה התייצבו למתן עדות בבית המשפט ביום 6.11.17.

כך תיארה הגב' קולצ'נסקי את הפגיעה שנפגעה: "קיבלתי שבר באגן, שבר מרוסק קשה מאוד בשוק שמאל, שבר בקרסול וקיבלתי מכה בראש. היה לי דימום פנימי בגולגולת. עברתי שלושה ניתוחים. הייתי מאושפזת חודש בקפלן ועוד שלושה חודשים בשיקום בבית הדר באשדוד. כשהשתחררתי עדיין לא דרכתי על הרגל כי היה שבר קשה מאוד ועד עכשיו לא התאחה עד הסוף. גם הרגל שלי התקצרה בעקבות השבר המסובך הזה... שלושה ניתוחים... אני עובדת רק ארבע שעות ביום כי העבודה שלי הולכת הליכה ועמידה וזה קשה לי. גם אחרי זה קיבלתי כחצי שנה אחר כך, קיבלתי פגיעה נפשית מאוד, דכאון ופחדים ואני מטופלת אצל פסיכיאטר, מקבלת תרופות על זה. גם יום למחרת, אחרי התאונה, התחילו לי הפרעות בעין, בעין שמאל. אין שם נזק רציני שדורש ניתוח או משהו כזה אבל אני במעקב אצל רופאת עיניים והיא אומרת שהנזק הזה יישאר וצריך להתרגל לזה פשוט."

הגב' ג' העידה כי נפגעה ב"שתי הרגליים, יד, כתף, אגן, ברך ימין, וכל הרקמה של רגל ימין נשארה שם על הכביש." לדבריה הייתה מאושפזת חודשיים בבית החולים וחודשיים בשיקום, נקבעו לה באותה העת נכות רפואית של 100% וגם אובדן כושר עבודה.

9. **על מדיניות הענישה הנוהגת ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:**

· רע"פ 8612/20 יורם גבאי נ' מדינת ישראל (12.1.21)

המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, סטיה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש. על פי עובדות כתב האישום הנאשם סטה לשולי הכביש לאחר שהגיע לעומס תנועה, חסם דרכו של האופנוע שנהג בשולי הכביש והתנגש בו. לרוכב האופנוע נגרמו חבלות של ממש בגופו, נזקים משמעותיים והוא נזקק לניתוח חירום. בית המשפט קמא גזר על המבקש 16 חודשי פסילה, מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט סווג את הפסילה כך שלא תחול על רכב מסוג מחפרון, על מנת שלא לפגוע בפרנסת המבקש. ערעורו של המבקש נדחה בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 1694/19 **לואי יאסין נ' מדינת ישראל** (24.1.19).

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק לאדם או לרכוש וסטייה מנתיב הנסיעה. כתוצאה מהתאונה נגרמו לנהג הרכב המעורב חבלות של ממש (שכללו שבר פתוח בירך ימין, שבר ברמס פוביס, שבר סבטרוקנטרי מימין, ושבר בטרונקטר משמאל, הוא נזקק לאשפוז, לניתוחים רבים ולהליך שיקומי). בימ"ש קמא קבע כי רשלנות המבקש מצויה ברף הבינוני-גבוה, קבע כי מתחם הענישה ההולם את מעשיו של המבקש נע בין מאסר על תנאי עד מאסר שיכול וירוצה בעבודת שירות לצד ענישה נלווית וגזר על המבקש 45 ימי עבודות שירות, קנס בסך 1,000 ₪, 18 חודשי פסילת רישיון נהיגה, פסילה

עמוד 3

על תנאי, פיצוי לנהג הרכב המעורב בסך של 2,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין נדחה, ואילו ערעורו על גזר הדין התקבל בחלקו כך שפסילת הרישיון הועמדה על 13 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7208/14 **יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל** (12.11.14).

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש לשלושה נוסעים ברכב המעורב (חבלות בדמות שברים באגן, בלסת ובירכיים). בימ"ש קמא גזר על המבקש את העונשים הבאים: 10 חודשי פסילה, פסילה מותנית וקנס בסך 1,200 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין, קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 8 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· ע"פ (נצרת) 27057-11-14 **איפרח נ' מדינת ישראל** (1.1.15).

המערער הורשע בנהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה, עליה על המדרכה ופגיעה בהולך רגל אשר נחבל חבלות קשות (שברים באגן, שבר בזרוע ימין, שברים בחוליות, קונטוזיה ריאתית, שבר בארובת עין, שבר בחוליית צוואר, פריקת כתף, פגיעת ראש ועוד). בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל ופסילה בת 6-30 חודשים וגזר על המערער 6 חודשי מאסר מותנה, 15 חודשי פסילה, פסילה מותנית, קנס, פיצוי למתלונן בסך 2000 ש"ח ו- 200 שעות של. בית המשפט המחוזי קיבל את הסברו של המערער לסיבת הסטייה מנתיבו, קבע כי רמת הרשלנות נמוכה וכי מתחם העונש ההולם מבחינת רכיב הפסילה נע בין 3-18 חודשי פסילה. בית המשפט המחוזי קיצר את הפסילה והעמידה על 8 חודשים.

· עפ"ת (נצרת) 41397-12-13 **שאול זרחי נ' מדינת ישראל** (16.6.14).

המערער הורשע בסטייה מנתיב וגרימת תאונה שתוצאותיה חבלות של ממש למערער עצמו (נקב במעי) לנהג המעורב (שברים באגן, בצלעות, בזרוע, בגילי אצבעותיו ובכף רגלו) ולנוסע ברכב המעורב (שברים בצלעות). בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 0-8 חודשי מאסר ובין 11-72 חודשי פסילה והשית על המערער מאסר מותנה, פסילה בת 4 שנים וכן פיצוי בסך 22,000 ש"ח לנפגעים, קנס, 120 שעות של"צ פסילה מותנית והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי הרף התחתון של המתחם נמוך יותר מזה אשר קבע בית משפט קמא, ביטל את רכיב הפיצוי וקיצר את הפסילה ל- 11 חודשים.

· עפ"ת (באר שבע) 3186-09-13 **ערן מלול נ' מדינת ישראל** (21.10.13). המערער הורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה וגרימת חבלות של ממש בדמות שבר בסטרנום, שברים בצלעות, שברים בברך, הנפגע נזקק לשיקום ולפיזיותרפיה נשימתית תנועתית והולכתית. נקבע רף רשלנות בינוני. בית המשפט קמא הטיל על המערער 11 ח' פסילה 200 שעות של"צ התחייבות כספית קנס ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי הפחית מהפסילה והעמידה על 8 חודשים והוסיף 3000 ₪ פיצוי לנפגע.

ראו גם רע"פ 8035/13 חנן אלחרר נ' מ"י (6.3.14); רע"פ 8767/13 שמעון לביא נ' מ"י, (3.3.14); עפ"ת (ב"ש) 36004-02-14 **חנן טויזר נ' מ"י**, (9.6.14); עפ"ת 7554-06-13 אורנשטיין נ' מ"י (17.7.13).

10. לאחר שבחנתי את נסיבות העבירות בתיק שבפני, לאחר שקבעתי כי רשלנות הנאשם לא היתה ברף גבוה הגם שלא ברף הנמוך, ולאחר שנתתי דעתי לחומרת הפגיעות, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע מענישה שאינה

כוללת מאסר ועד ל- 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, פסילה בת 10-36 חודשים, וענישה נלווית.

השיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

11. בעניינו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.
12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, לקחתי בחשבון את הנסיבות המפורטות בסעיף 40 יא לחוק העונשין התשל"ז 1977.
 - לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם בחר לקחת אחריות על התאונה הגם שלא בהזדמנות ראשונה. על אף שנשמעו ראיות בתיק, הרי שבטרם הסתיימה פרשת התביעה, הנאשם בחר להודות במיוחס לו והורשע על פי הודאתו.
 - לקחתי בחשבון כי הנאשם הביע צער וחרטה על התאונה ועל תוצאותיה הקשות, ואמפתיה כלפי נפגעות העבירה.
 - לקחתי בחשבון כי הנאשם נעדר הרשעות בתחום הפלילי.
 - לקחתי בחשבון כי הנאשם אשר אוחז ברישיון נהיגה משנת 2013 צבר לחובתו 7 הרשעות, אחת מוקדמת לעבירה נשוא תיק זה ו- 6 מאוחרות יותר.
 - לקחתי בחשבון את **פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו**. הנאשם אדם צעיר, כיום כמעט בן 25, ביצע את העבירות בגיל 20 עת היה נהג חדש. כיום נשוי, מצפה לילד, מפרנס את משפחתו תומך באביו החולה ומסיע אותו לטיפולים רפואיים על בסיס שבועי.
 - לקחתי בחשבון את **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות**. הנאשם חווה את התאונה כאירוע טראומתי, לא עבד תקופה של כחצי שנה וסבל מקשיי שינה, חרדות וסיוטים. בשל העדר ביטוח הנאשם נדרש לשלם מכיסו סך של 200,000 ₪ בגין הנזקים והפגיעות שגרם בתאונה.
 - לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, הגם שלא מצאתי ליתן לכך משקל רב בשים לב שההליך נמשך שנים ארוכות לבקשת הנאשם עצמו, אשר ביקש לדחות את הדיון בהליך הפלילי עד שתתקבל הכרעה בהליך האזרחי הקשור לאותו אירוע.
 - לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי ההתמודדות של הנאשם עם התוצאות החמורות שגרם בנהיגתו, היוותה גורם מרתיע ומציב גבול, וכי הסיכון להישנות התנהגות פוגענית הוא נמוך.
 - לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן. שירות המבחן המליץ לשלב את הנאשם בענישה שיקומית בדמות צו מבחן ושל"צ בהיקף נרחב, לצד מאסר על תנאי והתחייבות כספית.
13. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם בכל הנוגע לרכיב

המאסר, אך מעט מעל הרף התחתון בכל הנוגע לרכיב הפסילה, זאת בין היתר בשל העובדה שעל אף מעורבותו בתאונה על תוצאותיה הקשות, לא הקפיד והמשיך לבצע עבירות תנועה, הגם שעבירות יחסית קלות. תמהיל הענישה יאוזן עם ענישה חינוכית בדמות של צ"צ בהיקף נרחב וענישה שיקומית בדמות צו מבחן.

עונשו של הנאשם

14. לאור כל האמור מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטילה על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ב. הנני מורה על פסילתו של הנאשם מלקבל ומלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה 360 יום. הפסילה תימנה מיום 12.12.21, מועד בו הופקד רישיונו.

מתקופת הפסילה לא ינכו 60 ימי הפסילה המנהלית שריצה הנאשם.

המזכירות תנפיק אישור הפקדה מיום 12.12.21 ללא צורך בהפקדת רישיון.

ג. מטילה על הנאשם פסילה מותנית בת 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום לבל יעבור הנאשם עבירות בהן הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנתיים מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

ה. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 300 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה. השל"צ יבוצע בית לברון באשדוד בעבודות בתחום האחזקה בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן. אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ו. הנאשם ישלם פיצוי בסך 2000 ש"ח לגב' ק' ופיצוי בסך 2000 ₪ לגב' ג' (עדות תביעה 7 ו- 8) ובסך הכל פיצוי בסך 4000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 8 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.4.22

ז. לאור מכלול רכיבי הענישה וסכום הפיצוי הכולל, לא יוטל על הנאשם קנס.

5129371 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' שבט תשפ"ב, 05 ינואר 2022, במעמד הנוכחים